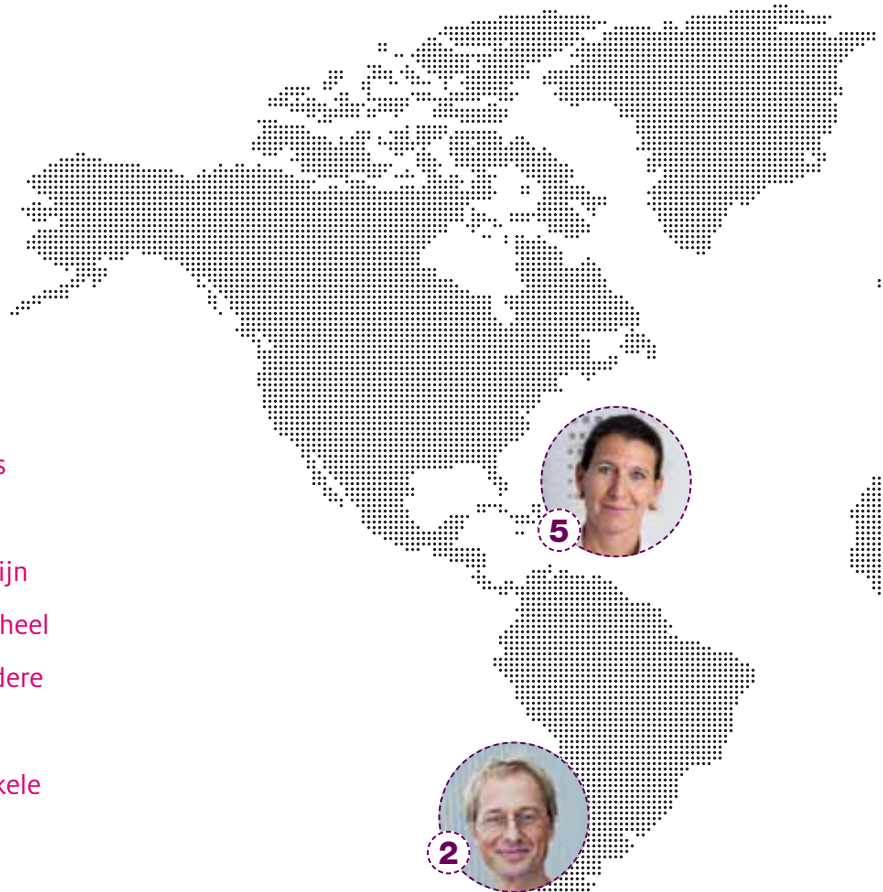

Heel wat UZA-medewerkers zetten zich ook buiten het ziekenhuis in voor het welzijn van andere mensen. Zowel heel dicht bij huis als aan de andere kant van de aardbol zijn ze actief. Maak kennis met enkele bijzondere projecten.

UZA-MEDEWERKERS OVER HUN ENGAGEMENT 'HET MOOISTE

1 JEAN-JACQUES WYNDAELE EN HANDICAP INTERNATIONAL

Al meer dan twintig jaar stelt uroloog prof. dr. Wyndaele zijn kennis ten dienste van Handicap International, dat in **Zuidoost-Azië** een aantal centra voor behandeling en revalidatie van rugmergletsels heeft uitgebouwd. Bij die problematiek komen ook blaas- en seksuele problemen kijken. Aanvankelijk trokken Wyndaele en zijn collega's zelf naar Azië om er lokale artsen op te leiden. Drie jaar geleden ging het teach-the-teacherproject van start, waarbij Vietnamese dokters en verpleegkundigen in het UZA de nodige knowhow verwerven, die ze op hun beurt doorgeven aan hun collega's in Vietnam.

'Ik vind het belangrijk om hulp te bieden in regio's die het veel minder goed hebben. Het is een kwestie van teruggeven van wat je krijgt. Het geeft veel

voldoening om die mensen te leren op eigen benen staan. Het brengt je ook steeds weer in contact met nieuwe mensen en je doet nog voortdurend nieuwe kennis op. Als mens geeft het ook veel vreugde om te zien hoe patiënten de draad van hun leven weer oppikken.'

www.handicapinternational.be

2 JAN DE COCK VOOR EEN BETER GEVANGENIS-LEVEN

In 1987 ging pastoraal medewerker Jan De Cock voor het eerst aan de slag als vrijwilliger. In de krottenwijken van **Chili** hielp hij straatkinderen, die vaak achter de tralies waren beland. Sinds die ervaring, die hem erg diep raakte, breken De Cock en zijn vzw Within Without Walls een lans voor betere levensomstandigheden voor gevangenen. Zo ging hij helpen in **Haïti**, **Mexico** en **Madagascar**, en liet hij zich vrijwillig opsluiten in een van **Congo's** erbar-

melijkste gevangenissen. Hij werkte er mee aan de bouw van een menswaardige gevangenis en doet momenteel hetzelfde voor een jeugdgevangenis in **La Paz, Boliviaë**.

'Voorheen was er in Boliviaë geen instelling voor jongeren, waardoor ze gewoon tussen de volwassenen achter de tralies belandden. Op de terugweg hebben we ook Chili aangedaan, waar net een tsunami had toegeslagen. Het menselijk leed was enorm en op zo'n moment vallen gevangenen extra uit de boot. Ik tracht altijd op zoek te gaan naar het mooiste in een mens. Als je je echt probeert in te leven in de leefwereld van de gedetineerden, dan ontdek je in ieder van hen iets moois. Je ziet ook vaak een enorme gastvrijheid, creativiteit, humor en vooral: een wil om elkaar te helpen. Ik vind het ook fantastisch hoeveel solidariteit ik ervaar van het UZA en van mijn naaste collega's.'

www.prisoninfo.org

Jan De Cock voor een beter gevangenisleven

NOG VEEL MEER ENGAGEMENT

- › **5** Hoofdorthoptiste Daisy Godts trok in 2009 naar arme wijken in de **Dominicaanse Republiek** om te helpen bij oogscreenings en -operaties. Ze bracht er ook brillen naartoe die in het UZA werden ingezameld.
- › **6** Diensthofd gynaecologie Yves Jacquemyn is net als 600 andere artsen en verpleegkundigen lid van Artsen Zonder Vakantie en trok vorig jaar naar Monsango in **Congo**.
- › **7** Prof. dr. Wiebren Tjalma ging vorig jaar in de **Arabische wereld** lezingen geven over borst-, baarmoederhals- en eierstokkanker en hielp er mee aan een degelijk preventiebeleid.
- › **8** Prof. dr. Marcel Vercauteren en dr. Luc Sermeus van de dienst anesthesie deelden hun kennis in **Moldavië en Roemenië**.
- › **9** Pediatrisch interventiecardioloog Bert Suys trok in november 2009 voor de tweede keer naar **Kigali** om er hartkatheterisaties uit te voeren bij kinderen.

IN DE MENS'

3 PIERRE VAN DAMME EN HET GEZONDHEIDSHUIS VOOR ANTWERPSE PROSTITUTIE

Van Damme stond in 1999 mee aan de wieg van Gh@pro, het Gezondheids-huis voor **Antwerpse Prostitutie**. Prostituees kunnen er terecht voor een medisch onderzoek, gezondheidsinformatie en behandeling indien ze een geslachtsziekte hebben opgelopen. Intussen biedt het huis ook sociale hulpverlening, met name juridisch advies en hulp bij administratie. In totaal helpt Gh@pro nu 1138 prostituees, waarvan er 200 à 300 ook sociaal worden begeleid. In 2009 waren er 3500 medische consultaties.

Pierre Van Damme is onbezoldigd voorzitter van de vzw Gh@pro en van de raad van bestuur. 'Klinisch werk zoals in de beginjaren, doe ik nu niet meer. Mijn taak bestaat er nu in om

te zorgen dat Gh@pro blijft draaien: opportuniteiten voor financiering zoeken, het beleid volgen en coachen, er zijn als het team ons nodig heeft, een luisterend oor bieden ... Ik doe het met plezier. Ons werk is noodzakelijk, want prostituees zijn een groep die vaak in de kou blijft staan. Veelal hebben ze geen huisdokter ofwel vertellen ze niet dat ze prostituee zijn. Door anoniem, gratis en met een lage drempel dienstverlening aan te bieden, helpen we mensen die het echt nodig hebben.'

www.ghapro.be

4 THIERY CHAPELLE EN HET NAF-PROJECT IN ARMENIË

Al in 1988 gingen de eerste UZA-medewerkers naar **Armenië**, om er na een zware aardbeving slachtoffers met nierbeschadiging te behandelen. Die acute hulp mondde uit in de vzw *Nephrology Armenia Flanders*. Jarenlang kregen

plaatselijke artsen en verpleegkundigen opleiding op het vlak van nierdialyse en werd materiaal uit het UZA doorgegeven. Vanaf eind jaren 90 gaan transplantatiechirurgen, waaronder dr. Thiery Chapelle, geregeld ter plaatse om niertransplantaties uit te voeren en aan te leren. Intussen komt ook leverchirurgie aan bod.

'In november heb ik nog met eigen ogen vastgesteld dat de lokale artsen de niertransplantaties onder de knie hebben. Zo'n project helpt je relativeren en beseffen dat wij met onze omkadering in een enorme luxepositie zitten. En dat we met ons budget in andere landen nog veel meer mensen zouden kunnen helpen. In een land als Armenië, zonder sociale zekerheid, is ziek worden voor heel wat mensen echt nog een kwestie van leven of dood. Het was mijn jeugddroom om met Artsen zonder Grenzen in de derde wereld te gaan werken. Met dit project maak ik die droom toch een beetje waar.'